

[H. P. Johansen.]

gifte Forsørger skulde faa Lyst til i højere Grad at ingaa løse Forbindelser, naar man skærper Forpligtelserne og Ansvaret og derved gør Risikoen større. Jeg synes, det er saa ganske ulogisk at slutte saadan. Jeg formoder, at hvis denne Lovgivning faar nogen Indflydelse paa Ægteskabsinstitutionen, saa maa det da blive til Støtte for Ægteskabsinstitutionen og ikke det modsatte. Ogsaa med dette i Betragtning kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag, det, jeg betegner som Hovedforslaget.

Foruden det Lovforslag, som jeg her har omtalt, er 6 andre Lovforslag angaaende Børns Retsstilling til Behandling i Dag. For de tre Lovforslags Vedkommende forstaar jeg, at der er opnaaet Enighed i Folketinget; der er naaet Enighed om Forslaget angaaende Ægtebørn, om Forslaget om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag og om Forslaget om Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje. Derimod er der ikke opnaaet Enighed om de tre andre Lovforslag, som behandles nu, hvilket er en Følge af, at der ikke er Enighed om Hovedforslaget.

Jeg kan anbefale samtlige Lovforslag, og jeg haaber, at vi ret hurtigt kan tilendebringe Arbejdet her i Landstinget. Disse Spørgsmaal har jo været drøftet i Rigsdagen og i Pressen i 2—3 Aar, saa der er næppe nogen, der er ukendt med dem.

Jeg anbefaler Lovforslagene til en velvillig og hurtig Behandling her i Landstinget.

Rytter: Jeg er vis paa, at vi alle her i Tinget med den største Interesse har hørt Justitsministerens Redegørelse for de foreslaaede Børnelove. Jeg er ligeledes vis paa, at vi alle nærer den samme Interesse for og Medfølelse med Børn, født uden for Ægteskab, som den højtærede Justitsminister, og at vi med Glæde har set den Iver, hvormed han er gaaet i Brechen for de fremsatte Lovforslag. Ligeledes er jeg overbevist om, at vi alle sympatiserer med den Tanke at samle de hidtil spredte umoderne Regler om Børns Retsstilling i et samlet Lovkompleks.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne; de har været meget diskuteret, og de er fremstillet paa en god og fyldig Maade i Motiverne til Lovforslagene, der giver en udmærket Oversigt over, hvordan Forholdene efterhaanden har udviklet sig. Mit Parti har med stor Tilfredshed set en Del af disse ændrede Regler blive foreslaaet af Ministeren og vedtaget af

Folketinget. Jeg skal i saa Henseende navnlig nævne, at man er gaaet bort fra den Udtryksmaade, at Faderen har Bidragspligt over for Barnet, og over til det samme Udtryk, som anvendes, naar Talen er om ægte Børn, nemlig at han har Forsørgelsespligt. Ligeledes skal jeg nævne den, om jeg saa maa sige, selvfølgelig Regel, at Barnets Opdragelse skal ske under Hensyn til begge Forældres Forhold og ikke blot under Hensyn til Moderens. Ligeledes ser vi med Glæde, at nogle af de Regler, der er nedarvet fra ældre Tider, og som for en Nutidsopfattelse staaer som umoderne, er afskaffet. Jeg tænker her paa, at Moderens Stilling over for Faderen blev daarligere, naar hun havde flere Børn med forskellige Barnefædre, og paa, at Moderens Stilling blev daarligere, naar Manden døde og efterlod sig Kone og ægte Børn.

Jeg hilser ogsaa den Regel med Glæde, at Faderen til et uægte Barn i et vist Omfang har Forsørgerpligt indtil dets 21de Aar. Der har været Modstand herimod ud fra den abstrakte Tankegang, at saa blev dette Barn bedre stillet end Ægtebørnene. Det forekommer mig, at man ikke maa gaa den Vej at stille Begreber op og deducere derfra, det gælder om at finde de reale Grunde, som taler for og imod. Efter min Mening er der ikke nogen, som helst Tvivl om, at Ministeren har Ret i, at naar Talen er om Ægtebørn, spiller 18 Aars Grænsen en underordnet Rolle; Forældrene vedbliver at være moralsk og, jeg havde nær sagt, tillige retligt forpligtede, ogsaa efter at Børnene er fyldt 18 Aar, uden at der siges noget derom i Loven, men det samme gælder ikke over for det uægte Barn. Med dette omgaas Faderen i Almindelighed ikke til daglig, og den moralske Forpligtelse føles derfor ikke saa stærkt. Det er under Hensyn hertil naturligt, at man har udvidet Forpligtelsen til det 21de Aar.

De mange specielle Regler, som Lovforslaget indeholder, maa vi naturligvis drøfte nærmere i Udvalget, da der ikke hersker Enighed paa alle Omraader. Spørgsmaalet om Hemmeligholdelse af Barnefaderens Navn og om Beskikkelse af en Værge for Barnet skal jeg lade ligge, hvorimod jeg senere ønsker at knytte nogle Bemærkninger til det Problem, som opstaar, naar der kan være Tale om flere som Barnefædre. Jeg skal i øvrigt ikke dvæle ved Enkeltheder, idet jeg paa disse Omraader fuldt ud anerkender Justitsministerens Sagkundskab; han har haft med disse Regler at gøre næsten fra sin Ungdom i de forskellige Stillinger, han har haft. Ud fra dette